

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความรู้ และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี มีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี ด้านความรู้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะทั้ง 4 และความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ ระหว่างครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และระหว่างครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษกับครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และระหว่างครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ กับครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความรู้ของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินความรู้ที่กำหนดขึ้น
2. ความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกแตกต่างกัน
3. ความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ และครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำนวน 110 คน

การสุ่มตัวอย่างประชากร สุ่มโดยเลือกโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา ตามสัดส่วนร้อยละ 60 ของแต่ละขนาดโรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนขนาดใหญ่มาก และโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวนน้อย จึงต้องใช้ทุกโรงเรียน ได้ครูที่สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนที่เลือกได้เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หนังสือและคู่มือครู English Is Fun Book I, Book II โดยผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน แบบทดสอบได้รับการปรับปรุงและทดลองใช้แล้ว ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบทดสอบมีระดับความยากต่ำสุด .2 สูงสุด .67 ค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด .2 สูงสุด .6

ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบทักษะฟัง เท่ากับ 0.84 ทักษะพูด เท่ากับ 0.76 ทักษะอ่าน เท่ากับ 0.74 และทักษะเขียน เท่ากับ 0.74

2. แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สร้างขึ้นจากเนื้อหา ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา รวมทั้งคู่มือครู โดยผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบปรากฏว่า มีระดับความยากต่ำสุด .2 สูงสุด .8 ค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด .2 สูงสุด .66

3. แบบสอบถามความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นจากการศึกษาคำรา เอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์อำเภอประจำกลุ่มวิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้ได้ค่าความเที่ยง 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำแบบสอบถามจำนวน 110 ชุด ไปให้ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คอบ และนัดวันที่จะไปทดสอบความรู้ด้านทักษะ และความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 28 วัน ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2529 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2529 ได้แบบสอบถามคืน 110 ชุด และสามารถทำการทดสอบครูได้ครบ 110 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของครูภาษาอังกฤษ

ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เป็นครูหญิงมากกว่าครูชาย มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนมากเรียนวิชาประถมศึกษาเป็นวิชาเอก มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 6-10 ปี และมีจำนวนชั่วโมงสอนอยู่ระหว่าง 21-30 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์

ครูส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และเห็นว่าการอบรมมีประโยชน์มาก

ครูภาษาอังกฤษส่วนมากต้องทำการสอนทุกวิชา ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 1-5 ปี และเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมีความจำเป็นต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วย ทั้ง ๆ ที่ ครูบางคนไม่ถนัดทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ความรู้ของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้าน ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏผลดังนี้

1. ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถทำคะแนนจากการทดสอบผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ที่กำหนดขึ้นในแต่ละทักษะ จากจำนวนครูที่เข้ารับการทดสอบ 110 คน มีดังนี้

ทักษะการฟัง	17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51
ทักษะการพูด	31 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18
ทักษะการอ่าน	73 คน คิดเป็นร้อยละ 66.36
ทักษะการเขียน	74 คน คิดเป็นร้อยละ 67.27
ค่านหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษ	6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.45

2. ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง การพูด และความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความรู้ด้านทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก มีความรู้ด้านทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านทักษะการพูด ครูทั้งสองกลุ่มมีความรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการอบรม และที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษ มีความรู้ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและวิธีสอน ครูทั้งสองกลุ่มมีความรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตอนที่ 3 ความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. โดยเฉลี่ยแล้ว ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการความช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความต้องการอยู่ในระดับมากถึง 21 รายการจากความต้องการทั้งหมด 25 รายการ ยกเว้นความต้องการต่อไปนี้ที่ครูมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความต้องการให้มีการเพิ่มเวลาในการเรียนการสอน ความต้องการไปศึกษาต่อด้านภาษาอังกฤษ ความต้องการให้ลดเนื้อหาวิชาลง และ ความต้องการได้รับการนิเทศการสอน

ครูมีความต้องการความช่วยเหลือในการปรับปรุงการสอนในระดับมากเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงไปตามลำดับ 5 รายการ ดังต่อไปนี้ ต้องการความช่วยเหลือใน ด้านการฝึกทักษะฟัง-พูดจากผู้ชำนาญทางภาษาอังกฤษ ต้องการคำแนะนำในการออกข้อทดสอบ ภาคความรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา ต้องการการจัดให้มีคู่มือการสร้างแบบทดสอบทักษะทั้ง 4 ด้าน ต้องการเข้ารับการอบรมเพื่อรู้เทคนิคการสอนทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน และต้องการคำแนะนำ เกี่ยวกับกลวิธีสอนหลาย ๆ วิธีให้เหมาะสมกับกิจกรรมในบทเรียน

2. โดยเฉลี่ยแล้ว ครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเอก มีความต้องการความช่วยเหลือในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันที่ ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นความต้องการให้มีการลดเนื้อหาวิชาในบทเรียนน้อยลง ซึ่งครูทั้งสองกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. โดยเฉลี่ยแล้ว ครูที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการความช่วยเหลือในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นความต้องการรู้เทคนิคการสอนทั้ง 4 ทักษะให้สัมพันธ์กัน ซึ่งครูทั้งสองกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จากการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการเพื่อประโยชน์แก่การปรับปรุง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากแบบสอบถามปลายเปิด ปรากฏดังนี้

ด้านหลักสูตร ครูจำนวน 15 คน ต้องการให้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2503 ซึ่งเป็นหลักสูตรเก่า โดยเพิ่มเติมส่วนที่บกพร่อง และต้องการ ให้รับหลักสูตรให้ทันสมัยกว่าที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ด้านเนื้อหาวิชา ครูจำนวน 28 คน ต้องการให้ลดเนื้อหาให้น้อยลง และเพิ่มเนื้อหา ด้านไวยากรณ์ให้มากขึ้น

ด้านวิธีสอนและกิจกรรม ครูจำนวน 38 คน ต้องการให้ลดกิจกรรมในบทเรียน ลง เพราะไม่สามารถสอนได้ครบทุกกิจกรรม เนื่องจากเวลาที่กำหนดให้มัน้อย

ด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์ ครูจำนวน 21 คน ต้องการคู่มือสำหรับผลิตสื่อ และอุปกรณ์ และต้องการให้มีการอบรมการใช้สื่อการสอนอย่างละเอียด

ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูจำนวน 33 คน ต้องการคู่มือในการวัดจุดประ-
สงค์การเรียนของนักเรียน และต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ด้านอื่น ๆ ครูจำนวน 41 คน ต้องการให้มีการอบรมการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าที่เคยจัด และใช้เวลาในการอบรมมากพอสมควร เพราะครูส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนจบวิชาเอกภาษาอังกฤษ จึงทำความเข้าใจเรื่องท้อบรมได้ช้า เนื่องจากไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี มีผลการวิจัยที่น่าสนใจดังนี้

1. การเปรียบเทียบความรู้ของครูกับเกณฑ์การประเมินความรู้ที่กำหนดขึ้นพบว่า ครูมีความรู้ด้านทักษะการฟัง การพูด ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยด้านทักษะการอ่านและการเขียน ครูมีความรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ครูส่วนมากได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด และแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์การประเมินความรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัย ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินความรู้ของครูในแต่ละด้านเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ปรากฏว่าครูทำคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนด ในทักษะฟัง 17 คน ทักษะพูด 31 คน และด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอนเพียง 6 คน จากจำนวนครูทั้งหมด 110 คน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 3 ด้าน ปรากฏว่าครูได้คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟัง 7.36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ทักษะการพูด 13.66 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน และด้านหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ย 13.29 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ที่เป็นดังนี้ แสดงให้เห็นว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านทักษะฟัง-พูด ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐาน ครูไม่ได้รับการฝึกฝนด้านนี้มาอย่างเพียงพอ และครูส่วนมากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน จึงไม่มีความชำนาญในการฟัง-พูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ รัตนปริศากุล (2524:82) ที่พบว่าในการสอนครูไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาที่สอน ครูส่วนมากยังใช้ภาษาไทยตลอดเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ อันผิดจุดมุ่งหมายที่หวังจะให้เด็กเรียนได้ฝึกฟัง-พูด เพื่อนำไปใช้ได้และไม่ได้สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงตั้งแต่ต้น ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการแสดงออกทางพฤติกรรมการใช้ภาษา และเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งจากจุดมุ่งหมายนี้ ครูจะต้องมีบทบาทในการจัดกิจกรรม ให้คำอธิบาย และเป็นผู้ชี้แนะในการฝึกภาษา

นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นที่ทำให้ครูได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เนื่อง จากครูส่วนใหญ่ยังขาดคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ที่ว่าครูที่ สอนภาษาอังกฤษ จะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโท ต้องเคยได้รับการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และต้องมีความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษ จากการวิจัย ปรากฏว่าครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกมีเพียงร้อยละ 14.54 และครูที่ไม่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษมีถึงร้อยละ 40.91 ซึ่งเป็นจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของครู ทั้งหมด เมื่อครูขาดคุณสมบัติดังกล่าวจะทำให้ไม่เข้าใจแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาที่สอนไม่แน่นแฟ้นเพียงพอ และไม่มี ความมั่นใจในการสอนของตนเองด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ครูมองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และไม่มี ความพึงพอใจในการสอน เพราะไม่ได้รับการปลูกฝังและฝึกฝนในด้านการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน

จากการศึกษาเหตุผลที่ครูต้องสอนภาษาอังกฤษพบว่า ครูจำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งต้องทำการสอนทุกวิชา รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่ครูไม่มีความรู้ และความถนัดในการสอนวิชานี้เลย ด้วยเหตุนี้ครูจึงไม่มีความมั่นใจ ในเนื้อหา และเทคนิควิธีสอนที่ถูกต้อง นอกจากนี้ครูส่วนใหญ่ยังต้องทำการสอนทุกวิชา และมีชั่วโมงสอนมาก จึงนับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะครูไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมทางภาษา นับตั้งแต่การเตรียมตัวของครู การเตรียม กิจกรรม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งครูจะต้องเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นอย่างดี มิฉะนั้นจะเสียเวลาในห้อง เรียนมาก ทำให้นักเรียนมีเวลาฝึกใช้ภาษาไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้การสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของ อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์ (2526:102) และ นพมาศ รัตน์ปริดากุล (2524:83) ที่ว่า จากการที่ครูต้องมีหน้าที่ในความรับผิดชอบมาก ทำให้ครูไม่มี เวลาสำหรับการทำหรือเตรียมกิจกรรมอุปกรณ์ และการวัดผลการเรียนการสอนย่อมดำเนินไปด้วย ดีไม่ได้ ถ้าขาดอุปกรณ์หรือกิจกรรมประกอบ ซึ่งจะเป็นเหตุให้การสอนไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูด ซึ่งต้องอาศัยการได้ยิน ได้ฟัง และฝึกพูดอยู่เสมอ การที่ครูมี ภาระมากเกินไป จึงกล่าวได้ว่าทำให้เกิดผลเสีย คือ ครูขาดการฝึกฝนและไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรม จึงทำให้ครูขาดความชำนาญในทักษะต่าง ๆ ไปด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่าครูได้คะแนนความรู้ด้านความรู้ความเข้าใจ เรื่องหลักสูตร และ วิธีสอนภาษาอังกฤษต่ำที่สุด จากการประเมินความรู้ 5 ด้าน คือ ได้คะแนนเฉลี่ย 13.29 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และเมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินความรู้ที่กำหนดไว้ มีครูทำคะแนน

ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพียง 6 คน จากจำนวนครู 110 คน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษมาก่อน และไม่ได้เรียนรู้เรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษมาโดยตรง ส่วนครูที่เคยได้รับการอบรมมาแล้วก็ยังไม่มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีสอน ไม่มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอบรมมา เนื่องจากใช้เวลาในการอบรมเพียง 2-3 วัน ซึ่งครูไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้อย่างละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพา นาคสุข (2527:88) ที่พบว่า ครูขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ เพราะยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ ทั้งนี้เนื่องจากไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนา หรือการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 มาก่อน นอกจากนี้ อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์ (2526:98) ยังได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การที่ครูยังไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับความรู้ด้านทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนนั้น ครูมีความสามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนครูทั้งหมด คือ ผ่านเกณฑ์ถึง 73 และ 74 คนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนใหญ่ยังคงขึ้นต่อการสอนที่เน้นไวยากรณ์เป็นหลัก โดยให้ความสำคัญของการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมากกว่าทักษะการฟัง-พูด จึงทำให้ครูมีความแม่นยำในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี

2. การเปรียบเทียบความรู้ของครูภาษาอังกฤษด้านทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษ

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก พบว่าโดยส่วนรวมครูทั้งสองกลุ่มมีความรู้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ยกเว้นทักษะการพูดที่ครูทั้งสองกลุ่มมีความรู้ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความรู้ระหว่างครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ปรากฏผลชัดเจนว่าครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกมีความรู้สูงกว่าครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกเกือบทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของครูทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจะมีความรู้ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาตลอดจนมีความสามารถทางทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ดีกว่าครูที่ไม่ได้เรียนเป็นวิชาเอก เพราะได้รับการฝึกฝนอบรมมาจากสถานศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยหลักสูตรและการสอน และทักษะทางภาษา จึงมีความมั่นใจในเนื้อหา ตลอดจนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่า โดยเฉพาะในการออกเสียงและการพูด

ประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกันข้ามกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ที่มักจะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา จึงทำให้ครูไม่กล้าพูด เพราะเกรงว่าจะพูดผิด แม้ว่าการวิจัยครั้งนี้จะปรากฏผลว่า ความรู้ด้านทักษะการพูดของครูทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัย ยังคงมีความเห็นว่า ครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก มีความรู้ด้านทักษะการพูดดีกว่า สังเกตได้จากความฉับไว และสำเนียงภาษาในขณะพูดโต้ตอบ แม้จะพูดผิด ๆ ถูก ๆ ซึ่งต่างกับครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ที่ไม่สามารถโต้ตอบคำถามได้ทันที และไม่ตอบคำถามเป็นส่วนมาก แต่ที่ปรากฏผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะ ครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ขาดการฝึกฝนด้านการพูด หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนนักเรียน จึงทำให้พูดผิด ๆ ถูก ๆ นับว่าทักษะการพูดเป็นปัญหาในการสอนของครูมาก อีกประการหนึ่งครูเองก็เคยได้รับการถ่ายทอดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการแปลเป็นภาษาไทย ทำให้ครูคุ้นเคยกับการสอนโดยใช้ภาษาไทย แม้ว่าจะรู้สึกมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ยึดแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายแล้วก็ตาม ซึ่งข้อสังเกตของผู้วิจัยนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศรีวิชัย สุวรรณภักดิ์ (2522:76) ที่กล่าวว่า ทั้งครูและนักเรียนต่างประสบปัญหาเดียวกันคือ ขาดความมั่นใจในตัวเอง ไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะในการพูด อาจเป็นเพราะไม่แม่นย่ำในเนื้อหาหรือวิธีสอน หรือมีความอายในการที่จะต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ด้วยเหตุนี้ทักษะการพูดจึงกลายเป็นปัญหาสำคัญ นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหารโรงเรียนของ ประเสริฐ ว่องวัจนะ (2528: 8) ในการนำข้อมูลเพื่อทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการเสริมสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่ครูภาษาอังกฤษและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าเป็นปัญหาอย่างมากก็คือ ปัญหาด้านการออกเสียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา หรือให้สามารถเป็นต้นแบบในการสอนนักเรียนให้เลียนแบบการออกเสียงที่ถูกต้องเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารและประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันต่อไปได้ เพราะครูที่ทำการสอนภาษาอังกฤษอยู่ส่วนใหญ่มิใช่ผู้ที่จบวิชาเอกหรือวิชาโททางภาษาอังกฤษ จึงมีปัญหาด้านการออกเสียงเป็นอย่างมาก

2.2 ผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าโดยส่วนรวมแล้วครูที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมมีความรู้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย ยกเว้นความรู้ด้านหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ครูทั้งสองกลุ่มมีความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านทักษะทั้ง 4 พบว่าครูที่ได้รับการอบรมมีความรู้สูงกว่าครูที่ไม่ได้รับการอบรม จะเห็นได้ว่า ครูที่ได้รับ

การอบรมสามารถนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกฝนเรื่องทักษะทั้ง 4 ในขณะที่อบรมไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองให้ดีขึ้น และให้เข้าใจถูกต้องตามแนวการสอนในปัจจุบัน จากหลักการสำคัญในการจัดการอบรมครูภาษาอังกฤษ และจากการที่ผู้วิจัยได้เคยเข้าร่วมการอบรมดังกล่าว จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้การอบรม ได้จัดกิจกรรมทางภาษาด้านทักษะทั้ง 4 ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกปฏิบัติอย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นเรื่องของเนื้อหาทางภาษา นอกเหนือจากการให้การอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร แสดงให้เห็นว่า การจัดการอบรมนั้น ถึงแม้จะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ ก็สามารถเสนอแนะวิธีการและแนวปฏิบัติในการสอนให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะที่ดีและถูกต้อง เพราะได้รับการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังที่ สมศักดิ์ เจริญสุข (2526:42) ได้กล่าวสนับสนุนว่าครูที่มีสมรรถภาพจะต้องเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งที่จะทำให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอน และใช้ทักษะได้ถูกต้องเหมาะสม จากข้อคิดเห็นดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงแนวการสอนมาเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ได้ผลนั้น ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมอย่างทั่วถึงเสียก่อน เพราะการอบรมครูผู้สอนเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาต่างประเทศ ดังที่ ทมคาย จงเจริญสุข และคณะ (2524:2) ได้กล่าวไว้ว่า

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ผู้ที่จะสามารถสอนวิชาทักษะนี้ได้จะต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนภาษาต่างประเทศ การขาดแคลนบุคลากรผู้สอนที่มีวุฒิและคุณสมบัติที่พอเพียง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งยังผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศของเราไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษมีความรู้เรื่องหลักสูตร และวิธีสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูยังไม่เข้าใจหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันอย่างดีพอ เนื่องจากเวลาที่ได้รับการอบรมมีเพียง 2-3 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นมากสำหรับการศึกษาแนวการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ การที่จะทำให้ครูเข้าใจหลักสูตรและเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ ได้ดีนั้นจะต้องได้รับการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนกลวิธีรวมทั้งจิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องใช้เวลานาน อาจจะเป็น 10 วันหรือ 1 เดือนในการอบรม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีสอน และศึกษาเนื้อหาในหนังสือโดยละเอียด เพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีสาระสำคัญหลายประการที่ผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรทราบ เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการของวิชานี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525:1) นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ครูยังขาดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการสอนของตัวเอง และทำไปเพื่อหน้าที่ จึงไม่ใคร่สน-

ใจหลักสูตร และวิธีสอนอย่างจริงจัง ดังที่ เรนเนอร์ และคณะ (Renner and others 1972 : 255) ได้กล่าวว่า วิธีสอนที่ง่ายที่สุด ที่ครูทำคือ เปิดตำราหน้าแรกในช่วงโมงแรก และเปิดหน้าสุดท้ายในช่วงโมงสุดท้าย

3. ความต้องการของครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ครูมีความต้องการไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะจำแนกเป็นครูที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ครูที่ได้รับการอบรม และครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการของครูอยู่ในระดับมากทุกรายการ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ด้านหลักสูตรครูมีความต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทัย ภิรมย์ริน (2522: 19-23) ที่พบว่าครูส่วนมากมีความต้องการที่จะให้มีการประชุม อบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมากที่สุด จากความสอดคล้องของข้อคิดเห็นและผลการวิจัยที่น่าเสนอนี้ จึงน่าจะเป็นการยืนยันได้ว่า ถึงแม้จะมีการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2521 มาถึง 4 ปี ซึ่งได้มีการทดลองใช้หลักสูตร มีการเตรียมการ วางแผน ตลอดจนเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประสานงาน และปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ครูก็ยังประสบปัญหา และต้องการความช่วยเหลือในการนำหลักสูตรไปใช้อยู่

ด้านเนื้อหาวิชา ครูมีความต้องการให้ลดเนื้อหาวิชาในบทเรียนลงและให้เพิ่มเนื้อหาทางไวยากรณ์ให้มากขึ้น แสดงว่าครูยังเคยชินกับการเรียนการสอนแบบเก่า คือ สอนโดยเน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และจะพยายามให้ผู้เรียนจดจำกฎเกณฑ์ทางภาษาและรูปประโยคต่าง ๆ โดยลืมนึกไปว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีโครงสร้างและเนื้อหาว่าด้วยภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่มีเป้าหมายในการสอนเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาได้จริง โดยที่ยังให้ความสำคัญแก่ความรู้ทางไวยากรณ์อยู่ แต่รูปแบบไวยากรณ์ที่สอนนั้นแตกต่างไปจากเดิม คือ เป็นรูปแบบการนำไวยากรณ์ไปใช้เพื่อการสื่อสาร ดังที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2522: 3) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาเพื่อใช้ภาษาตามความมุ่งหมายไว้ว่า

เป็นการจัดการสอนโดยยึดหลักการตามหมวดหมู่ของภาษา หมายถึง ภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการสื่อความหมาย ซึ่งจัดแยกไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น หมวดถ้อยคำที่สุภาพ หมวดเวลา หมวดการแลกเปลี่ยนความคิด และหมวดกิจวัตรประจำวัน... การเรียนไวยากรณ์ยังมีความสำคัญอยู่ แต่เป็นการเรียนเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสาร...

จากความต้องการของครูที่ให้เพิ่มเนื้อหาทางไวยากรณ์ให้มากขึ้นนั้น เป็นการชี้ให้เห็นว่า ครูยังไม่มีสมาธิในการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความเห็นของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับผลการค้นพบของ นพมาศ รัตนปริศากุล (2524: 80) และ ทิมพา นาคสุข (2527: 96) ที่ว่าครูส่วนมากสอนผิดไปจากจุดมุ่งหมายที่หวังจะให้ให้นักเรียนได้ฝึกฟัง-พูด เพื่อนำไปใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเคยชินกับการสอนแบบเก่า นอกจากนี้จากการศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์ (2526: 101) ยังพบว่า ครูมีความคิดเห็นว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความรู้ไม่แม่นยำ เพราะไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ซึ่งอาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นกับการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้แม่นยำทางด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการที่ครูยังคงยึดมั่นอยู่กับวิธีสอนแบบเก่า น่าจะเป็นสาเหตุให้ครูต้องการเพิ่มเนื้อหาทางไวยากรณ์มากขึ้น

ความต้องการด้านวิธีสอนและกิจกรรม พบว่าครูมีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเฉพาะในเรื่องการฝึกทักษะฟัง-พูด จากผู้ชำนาญทางภาษาอังกฤษ ต้องการได้รับความแนะนำเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสอนหลาย ๆ วิธีให้เหมาะสมกับกิจกรรมในบทเรียน แสดงให้เห็นว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีสอนและกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2524: 79-80) ที่พบว่า ครูไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องดีพอ รวมทั้งไม่เข้าใจวิธีสอนที่เหมาะสมที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

นอกจากความต้องการดังกล่าวแล้ว ครูจำนวนถึง 28 คน ยังมีความต้องการให้ลดกิจกรรมในบทเรียนลง โดยให้เหตุผลว่าครูไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ครบทุกกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดให้ ทำให้การสอนไม่ทันตามตารางสอนและไม่จบตามเวลาที่กำหนด ทั้งนี้เพราะครูยังไม่มีความรู้ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมดีพอ ครูคิดว่าการสอนภาษาอังกฤษจะต้องสอนไวยากรณ์ทุกกิจกรรมที่กำหนดในเนื้อหาและต้องให้จบภายในเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งความจริงแล้วครูไม่จำเป็นต้องยึดตามแบบอย่างที่กำหนด หรือเสนอแนะไว้ในบทเรียน ครูอาจจะปรับกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม หรืออาจจะใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่ตนเองคิดขึ้นแทนก็ได้ โดยพิจารณาตามจุดประสงค์ของบทเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ที่เสนอไว้ในบทเรียนมีไว้เพื่อช่วยเหลือครูในกรณีที่ครูต้องการความช่วยเหลือเท่านั้น ดังที่ ปานตา ไข่เทียมวงศ์ (ม.ป.ป.: 59) ได้กล่าวไว้ว่า "การที่มีการเสนอกิจกรรมและวิธีสอนไว้อย่างละเอียดทุกขั้นตอนนั้น เป็นการเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูที่ต้องการ แต่ผู้สอนควรพิจารณาเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนของตน โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรม" ด้วยเหตุนี้ในคู่มือครูภาษาอังกฤษ มีการเสนอแนะวิธีการสอนไว้อย่างละเอียดทุกขั้นตอน ประกอบกับความ

ไม่เข้าใจวิธีสอนและกิจกรรมอย่างที่พอของครูทำให้ครูกคิดว่าเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียนมีมากเกินไป จึงทำให้ครูมีปัญหาด้านการสอนและการจัดกิจกรรมบางอย่าง และไม่สามารถสอนได้จบสิ้นตามเนื้อหาทั้งหมด โดยเฉพาะในบทเรียนท้าย ๆ การสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์ พบว่าครูต้องการความช่วยเหลือด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความต้องการได้รับคู่มือในการสร้างสื่อและอุปกรณ์การสอน และต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพา เหลืองวัฒนากิจ (2522:120-136) และ สุมณเทียร แก่นมณี (2524:78) ที่พบว่าครูส่วนมากไม่มีเวลาในการจัดทำอุปกรณ์การสอน และไม่อาจทำอุปกรณ์ได้ครบทุกกิจกรรม และเนื่องจากครูต้องสอนวิชาอื่นด้วย นอกจากนี้ครูส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการผลิต การใช้อุปกรณ์การสอนน้อย และคุณภาพค่อนข้างต่ำ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ ดังนั้นครูจึงต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและวิธีใช้อุปกรณ์ จากผลการวิจัยที่สอดคล้องกันดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้ว่า ครูประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์อย่างแท้จริง จึงเห็นสมควรให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน จัดอบรมให้คำแนะนำในเรื่องการผลิตสื่อ และอุปกรณ์การสอน หรือสนับสนุนให้ครูช่วยเหลือตนเอง โดยการกระตุ้นให้ครูเกิดความคิดริเริ่มทำสื่อการสอนขึ้นใช้เอง

ด้านการวัดผลและการประเมินผล ครูต้องการได้รับคำแนะนำในการออกข้อทดสอบภาคความรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา ต้องการได้รับคู่มือการสร้างแบบทดสอบด้านทักษะทั้ง 4 การรู้เทคนิคการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะทั้ง 4 และต้องการรู้วิธีการใช้รูปแบบวิธีการประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูขาดความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลทำให้ครูไม่มั่นใจในวิธีการวัดผลที่ตนปฏิบัติอยู่ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังนี้ จันตรี คุปตะวาทีน (2521:118) ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2524:79-80) และ สุนันหา คุรงค์พันธ์ (2527:107) ที่พบว่า ครูประสบปัญหาและมีความต้องการด้านการวัดผลและประเมินผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อทดสอบมาตรฐาน คือ ครูขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างข้อทดสอบ ครูขาดความรู้ ความชำนาญ และความมั่นใจในการออกข้อทดสอบ จึงทำให้ไม่สามารถสร้างข้อทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ของหลักสูตร จากผลการวิจัยดังกล่าว ศึกษา-นิเทศก์หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรจะให้คำแนะนำ และจัดการอบรมให้ครูหาทางแก้ปัญหาในด้านการวัดผลและการประเมินผล จนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และมีความมั่นใจ

ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และยังมีความต้องการที่จะปรับปรุง การสอนภาษาอังกฤษของตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งองค์ประกอบที่ทำให้ครูขาดความรู้ด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขาดความกระตือรือร้นในการสอนและการแสวงหาความรู้ ตลอดจน เทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนตามแนวทาง การเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบมาก ต้องสอนประจำชั้น ซึ่งคนหนึ่ง จะสอนประมาณ 21-30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูจึงไม่มีเวลาเตรียมการสอน อีกประการหนึ่งจาก การสำรวจสถานภาพของครูพบว่า ครูส่วนมากมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษเพียง 1-5 ปี ผู้วิจัยคิดว่าการมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ครูขาดความชำนาญและไม่มี ความมั่นใจในการสอนเท่าที่ควร โดยเฉพาะครูที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และครูที่ไม่ได้ รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษมาก่อน อนึ่งครูที่มีประสบการณ์ในการสอน มานานจะรู้จักการนำจิตวิทยาการสอนภาษามาใช้ในห้องเรียน และจะรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนแนว ทางแก้ไขเป็นอย่างดี

แม้ว่าครูจะขาดความรู้ ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนส่วนใหญ่ในจังหวัง- หนวีก็ยังคงเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาการทำงานและพื้นฐานอาชีพ จากการวิจัย ครั้งนี้พบว่าโรงเรียนที่เลือกสอนภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 84 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณ เจริญธีรพันธ์ (2527:153) เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับการจัดสอนงานเลือกของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ" พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกสอนภาษาอังกฤษมากกว่าเลือกสอนงานเลือกในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ อรุณ เจริญธีรพันธ์ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสริมวิทย์ สุภเมธี (2525:70) เรื่อง "ความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการเลือกวิชา ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษของหลักสูตรประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดจังหวัดสมุทรปราการ" พบ ว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าเปิดสอนวิชาชีพเกี่ยวกับการดำรงชีวิต คือ เปิดสอน ภาษาอังกฤษร้อยละ 63.1 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ สมาน แสงมะลิ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า เนื่องจากการ สอนภาษาอังกฤษนั้นง่ายต่อการจัดการเรียนการสอน มีครูที่เคยสอนอยู่ก่อนแล้ว มีหนังสือและ กลุ่มมือครูที่ให้รายละเอียดและขั้นตอนในการสอนค่อนข้างสมบูรณ์ และการสอนไม่ต้องใช้อุปกรณ์มาก (วารุณี ธนวานิช และ มานิต กรินหงส์ 2525:14) สำหรับจังหวัดจันทบุรี จากการให้สัมภาษณ์ ของผู้บริหารโรงเรียนส่วนมากให้เหตุผลเพิ่มอีกประการหนึ่งว่า เลือกสอนภาษาอังกฤษเพื่อสอนตาม

คำเรียกร้องของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานมีความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา ต่อในระดับมัธยมศึกษา

ด้วยเหตุผลการเลือกสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนตัดสินใจ เปิดสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงว่าครูภาษาอังกฤษมีความรู้ดีพอหรือไม่ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นครูภาษาอังกฤษตามหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมากนักน้อยเพียงไร เคยได้รับการอบรมด้านหลักสูตรและวิธีสอน หรือมีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มาหรือไม่ ประการสำคัญคือ เมื่อโรงเรียนเปิดสอนภาษาอังกฤษแล้ว ก็น่าจะมีการประเมินผล การจัดการเรียนการสอนว่า ดำเนินไปตามหลักการสอน และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือมีอุป- สรรค ปัญหาประการใดที่ต้องแก้ไข และให้การสนับสนุน เพราะจากผลการวิจัยครั้งนี้จะยังผลให้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ อันจะทำให้เกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงทาง การศึกษา เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นผู้ที่จะต้องมีความรู้ เข้าใจปรัชญาและแนวคิดในการสอนตาม หลักสูตรนี้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปได้อย่างเต็มที่ และได้ผลตามที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัด จันทบุรี

1. โรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียนให้เข้าใจ และมีความรู้พอสังเขปในเรื่องแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ตลอดจนความพร้อมของโรงเรียน ในการเลือกสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจที่ถูกต้อง
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเลือกภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้ละเอียด โดยเฉพาะในด้านคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้จัดครูที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ และทำให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรได้สนับสนุนครูให้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านการสอนของตนอยู่เสมอ โดยการส่งไปรับการอบรมที่หน่วยงานซึ่งรับผิดชอบทางด้านการศึกษา จัดชั้น หรือจัดประชุมวิชาการ ซึ่งอาจจะเชิญวิทยากรมาให้ความรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเป็น ครั้งคราว เพื่อให้ครูตื่นตัวในการสอนอยู่เสมอ

4. เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาตลอดจนศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ ควรหารูปแบบการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับสภาพความรู้ของครู และควรมีการติดตามผลการสอนของครูอย่างจริงจัง

5. ครูภาษาอังกฤษควรเอาใจใส่เรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้มาก รวมถึงการฝึกสนทนาด้วยประโยคต่าง ๆ ให้เด็กเคยชินต่อการฟัง การออกเสียง และมีความกล้าที่จะสนทนาเมื่อถึงโอกาสที่จำเป็น

6. ครูภาษาอังกฤษหากประสบปัญหาในการสอนการจัดกิจกรรมการทำข้อทดสอบ ฯลฯ ควรปรึกษาเพื่อนครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเดียวกัน หรือครูในกลุ่มเดียวกัน ตลอดจนศึกษานิเทศก์ เพื่อให้ได้แนวความคิดใหม่มาใช้กับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาอังกฤษ

1.1 ควรหมั่นพิจารณาข้อบกพร่องในการสอนโดยดูจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนเองให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และควรเตรียมการสอนทั้งด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา และทักษะในการใช้ภาษาของตนอยู่เสมอ

1.2 ควรให้ความสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษเท่ากับวิชาอื่น ๆ เพราะจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการสอน และสามารถคิดหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

1.3 ครูภาษาอังกฤษ ควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอทั้งในด้านวิชาการ เช่น ทักษะในการพูด การออกเสียง และวิธีสอน ตลอดจนพยายามแสวงหากิจกรรมเสริมการเรียนที่น่าสนใจ เพราะการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอจะทำให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และการสอนของครูจะส่งผลไปยังนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

2.1 ในการเลือกสอนภาษาอังกฤษควรตระหนักถึงความพร้อมและความจำเป็นในการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของครูที่จะสอนเป็นอันดับแรกมากกว่าเลือกสอนตามความต้องการของท้องถิ่น เพราะเมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับครูแล้ว การเรียนการสอนก็ไม่อาจประสบผลสำเร็จได้

2.2 ควรจัดให้มีการนิเทศภายในเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อ

ศึกษาถึงความต้องการของครู และจัดสนองความต้องการได้ตามความเหมาะสม

2.3 ควรให้แรงเสริมและกำลังใจในการสอนแก่ครูอยู่เป็นประจำ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์

3.1 ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา และให้คำแนะนำด้านการสอนแก่ครู ซึ่งอาจจะกระทำในระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับอำเภอ

3.2 ควรมีการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เพื่อประเมินผลดูความก้าวหน้าในการจัดการเรียนการสอนของครู และเพื่อให้ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันผลิตครู

ควรเน้นการสอนให้นักศึกษามีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติให้มาก ๆ โดยให้นักศึกษาได้ฝึกใช้เทคนิคและวิธีสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทบทวนครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้กับครูภาษาอังกฤษระดับชั้นอื่น ๆ ในเขต และจังหวัดอื่น ๆ

2. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสอดคล้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

3. ควรทำการวิจัยเรื่องความสอดคล้องของพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูกับแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

